

[Leif Hermann]

ceptabelt, at politiet stadig arbejder efter regler fra 1933, der af domstolene kan fortolkes så fleksibelt, som det her er tilfældet.

Det må videre på baggrund af ombudsmandens udtalelse af 26. februar 1975 samt senere henvendelser forekomme ejendommeligt, at straffelovrådet endnu ikke har taget stilling til spørgsmålet trods den kendsgerning, at udvalget siden december 1977 har arbejdet hermed.

Svar (15/3 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet kan bekræfte, at optagelse af fingeraftryk efter gældende ret antages at kunne finde sted uden speciel hjemmel. Baggrunden herfor er, at indgrebet er af meget ringe intensitet, og at risiko for misbrug af et fingeraftryk til eventuelle uvedkommende formål ikke synes at kunne tænkes.

Der har imidlertid gennem nogen tid været overvejelser om et nyt regelsæt for fingeraftryk. Spørgsmålet indgår således i kommissoriet for justitsministeriets strafferetsplejeudvalg.

På baggrund af henvendelse fra folketingets ombudsmand anmodede justitsministeriet – efter indhentet udtalelse fra registertilsynet – i 1982 rigspolitechefen om at udarbejde et udkast til registerforskrifter med henblik på som en foreløbig løsning at inddrage det manuelle fingeraftryksregister under loven om offentlige myndigheders registre.

Disse forskrifter vil i meget nær fremtid være klar til forelæggelse for registertilsynet.

Spm. nr. S 211

Til *indenrigsministeren* (7/3 84) af:

Camre (S):

»Finder ministeren det forsvarligt, at sundhedsstyrelsen har frigivet smertestillende medicin med paracetamol til salg i håndkøb?«

Begrundelse

Sundhedsstyrelsen har for kort tid siden tilladt, at medicin med paracetamol sælges i håndkøb. Medicinen anvendes ifølge lægemiddelkataloget ved »lette til moderate perifere smerter, hovedpine og febertilstande og supplerende behandling af arthritis rheuma-

toides«. Om forgiftningsrisikoen ved præparatet siger lægemiddelkataloget følgende: »Forgiftning: Paracetamol er i sig selv lidet giftigt og giver højest anledning til kvalme og opkastning. Den reaktive intermediærmatabolit, som ved terapeutiske plasmakoncentrationer neutraliseres i leveren, vil ved toksiske plasmakoncentrationer medføre leverskade. Forgiftningssymptomerne, der svarer til symptomerne ved hepatitis, udvikles med en latenstid på 1–3 døgn: Appetitløshed, kvalme, opkastning, smerter under højre kurvator, gulsot, misfarvning af urin og afføring. I de sværeste tilfælde coma hepaticum med blødningstendens. Eventuelt myokardiepåvirkning, pankreasnekrose og akut tubulær nekrose. Klinisk og klinisk-kemisk påviselig levercelleskade forekommer sjældent efter indtagelse af mindre end 10–15 g. Død forudsætter i reglen indtagelse af 25 g eller mere. Giftvirkningen forstærkes af vedvarende barbituratbehandling, alkoholmisbrug og dårlig ernæringsstilstand. Behandling: Indlægelse til vurdering af forgiftningens sværhedsgrad ud fra serumkoncentrationsbestemmelse. Antidotbehandling med L-metionin påbegyndes, medmindre der er gået over 10 timer siden indtagelsen eller der har udviklet sig leverskade. (Se antidoter med paracetamol, side 275).«

Det synes herefter meget betænkeligt, at præparatet er frigivet til salg i håndkøb, og ministeren anmodes om en revurdering af, om denne beslutning er forsvarlig.

Svar (15/3 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Efter apotekerlovens § 26 træffer sundhedsstyrelsen bestemmelse om, hvilke lægemidler apoteker kun må udlevere efter recept. Sundhedsstyrelsen har for nylig – efter indstilling fra registreringsnævnet – ophævet receptpligten for lægemidler, der indeholder paracetamol. Dette er især sket for at stille et smertestillende middel til rådighed i håndkøb for de mange patienter, der ikke tåler acetylsalicylsyre. Samtidig med denne ændring er paracetamolpræparaternes pakninger blevet forsynet med oplysninger om indikationer og doseringer samt påskriften: »Den anbefalede dosis må ikke overskrides uden særlig aftale med lægen«. Paracetamolpræparater er i håndkøb i en række andre lande (f.eks. Nor-